



ע"פ 5787/20 - אמיר מזרחי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5787/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המערער: אמיר מזרחי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה
(השופט מ' דאוד) בעפ"ת 35602-06-20 מיום
12.7.2020

תאריך הישיבה: י"א באלול התש"ף (31.8.2020)

בשם המערער: עו"ד ראפת אסדי; עו"ד דרור רוסי

בשם המשיבה: עו"ד בת שבע אבגז

פסק דין

1. ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט מ' דאוד) מיום 12.7.2020 בעפ"ת 35602-06-20, בה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה בתת"ע 10220-09-17 מיום 7.1.2020.

2. ביום 19.3.2019 הורשע המערער לפי הודאתו בעבירות נהיגה במהירות בלתי סבירה, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהוג בסוג הרכב, לאחר שביום 23.6.2017 נתפס בעודו נוהג באופנוע במהירות מפורזת, ללא רישיון וללא ביטוח.



3. ביום 7.1.2020 נגזר דינו של המערער. בית משפט השלום לתעבורה אימץ את המלצת שירות המבחן וביטל את הרשעתו של המערער, תוך שהוא משית עליו עונשים של פסילה בפועל לתקופה של 60 ימים מנהיגה ברכב מנועי דו-גלגלי ופסילה על-תנאי מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים במשך 3 שנים, וכן ביצוע עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות וקנס בסך 1,500 ₪. זאת, לנוכח קיומן של נסיבות אישיות קשות בעניינו של המערער, בפן הכלכלי והמשפחתי; הודאת המערער בעובדות כתב האישום ונטילת אחריות מלאה; מידת מסוכנותו הקלה; היות המערער אדם נורמטיבי; המלצת שירות המבחן; ובמיוחד הפגיעה הקשה שתיגרם לו עקב הרשעתו בעבירות בהן הוא מואשם אשר תמנע את קבלתו ללימודים לתפקיד של קצין בטיחות בדרכים.
4. ביום 19.2.2020 הגיש המערער לבית משפט השלום לתעבורה בקשה לביטול עונשי הפסילה בפועל ועל-תנאי שהושתו עליו, מן הטעם שבהתאם לאמור בתקנה 15ב לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, עונשים אלו מונעים ממנו לקבל תעודת הסמכה כקצין בטיחות בדרכים. ביום 26.2.2020 דחה בית משפט את בקשת המערער, בקבעו כי עסקינן בפסק דין חלוט עליו יש להשיג בדרך הקבועה בחוק.
- גם בשלב זה לא הגיש המערער בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דינו, אלא הגיש ביום 19.3.2020 ערעור על החלטתו האמורה של בית משפט לתעבורה מיום 26.2.2020 לדחות את בקשתו לביטול עונשי הפסילה בפועל ועל-תנאי שהושתו עליו. ביום 7.5.2020 דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, תוך שנקבע בין היתר כי תקיפת עונשי הפסילה שהושתו עליו בגזר הדין אפשרית רק על ידי הגשת ערעור על גזר הדין, ומשהמערער נמנע מלעשות כן אין לו להלין אלא על עצמו.
5. ביום 15.6.2020 הגיש המערער לבית המשפט המחוזי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה (עפ"ת 35602-06-20). בבקשה נטען כי הערעור לא הוגש במועדו בשל טעותו של עורך דינו הקודם של המערער, וכי העובדה שהטלת עונשי הפסילה חוסמת את אפשרותו לקבל תעודת הסמכה כקצין בטיחות בדרכים, נודעה למערער רק לאחר מתן גזר הדין. נוכח נימוקים אלו סבר המערער כי בנסיבות מקרה דנן עיקרון סופיות הדין נסוג לטובת מימוש זכות הגישה לערכאות ומתוך שיקולי צדק.
6. בהחלטתו מיום 12.7.2020, מושא הערעור שלפניי, דחה בית המשפט המחוזי את בקשת המערער, לאחר שבחן את מכלול השיקולים הרלבנטיים להגשת בקשה כאמור. בית המשפט ציין כי בהתאם לפסיקה, בדונו בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור על בית המשפט לבחון את הנימוקים לאיחור בהגשת הערעור; את פרק הזמן שחלף מאז המועד האחרון להגשת הערעור; את השאלה האם המערער היה מיוצג באמצעות עורך-דין; את הסיכויים הלכאוריים לכך שהערעור יתקבל; וכן את האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך וחשיבות הזכויות העלולות להיפגע אם לא תינתן ארכה.
- נקבע כי בענייננו הבקשה הוגשה באיחור משמעותי של כ-4 חודשים, המחייב נימוקים כבדי משקל לשם היענות לה, וכי המערער היה מיוצג על ידי עורך דין לכל אורך ההליך בבית המשפט לתעבורה, וממילא אין הוא יכול להיבנות מטענה בדבר טעות של בא-כוחו הקודם, שעה שהמצב אליו נקלע ושאותו מנסה הוא לשנות נוצר כתוצאה ממחדליו שלו עצמו. כן צוין כי בשים לב לחשיבות שמייחס המערער להסמכתו כקצין בטיחות, היה זה מאחריותו לבחון לעומק את התנאים והדרישות הקבועים בתקנות התעבורה, אשר מצויים בדבר חקיקה מפורש וניתנים לגילוי בנקל, ולהעמידם באופן שלם ומדויק בפני בית המשפט במסגרת טיעוניו לעונש. באשר לסיכויי הערעור נקבע כי אף לו היה הערעור מוגש



במועדו לא היה מקום להתערב בגזר הדין, בשים לב להלכה לפיה ערכאת הערעור תתערב בחומרת העונש רק במקרים חריגים של טעות מהותית בגזר הדין או כאשר קיימת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה. כך, שעה שבית משפט השלום לתעבורה שקל את מכלול השיקולים הרלבנטיים ואף נתן משקל משמעותי לשיקולים העומדים לזכות המערער ולנסיבותיו האישיות, תוך הליכת כבדת דרך לקראת המערער והתחשבות מפורשת ברצונו ללמוד לימודי קצין בטיחות, אשר הובילה להימנעות מהרשעתו.

7. מכאן הערעור שלפני, בו נטען כי סיכויי הערעור גבוהים ביותר, שכן לו הייתה ניתנת למערער הזדמנות להעלות מלכתחילה את טענותיו להימנעות מפסילה כאמור, היו הן מתקבלות לנוכח גישתו של בית משפט השלום לתעבורה, אשר נמנע באופן חריג מהרשעת המערער על מנת לאפשר את לימודיו. עוד נטען כי חלפה אך תקופה קצרה בלבד מהמועד האחרון להגשת ערעור, וכי לא היה מקום להטיל את האחריות לאיחור לפתחו של המערער, בשים לב לכך שהן בית המשפט לתעבורה והן המערער עצמו לא היו מודעים לכך כי השתת עונשי הפסילה תסכל את קבלת המערער ללימודיו.

8. בתגובתה לערעור סומכת המדינה את ידיה על החלטתו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה באופן מפורט ומנומק את כלל טענותיו של המערער, לרבות קביעה כי לא היה מקום להתערב בגזר הדין גם לו היה הערעור מוגש במועד, ומשכך אין מקום להחזיר את התיק לבית המשפט המחוזי לשם דיון בטענות אלו בפעם השלישית.

9. בדיון לפני חזרו באי כוח הצדדים על עיקרי טענותיהם בהודעת הערעור ובתגובה לערעור.

10. לאחר עיון לא מצאתי כל עילה המצדיקה התערבות בהחלטתו של בית המשפט קמא. בית המשפט המחוזי קבע, בצדק, כי בחינת הבקשה להארכת מועד בהתאם לאמות המידה החלות על בקשות כאלה מובילה למסקנה כי אין מקום לאשר את הבקשה. החלטתו של בית המשפט היא מפורטת ומנומקת, ומעוגנת היטב בכללים שנקבעו בפסיקה באשר לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור בהליך פלילי.

11. כידוע, הארכת מועד בהליך פלילי תינתן מקום שבעל הדין שאיחר בהגשת הערעור הצביע על "טעם ממשי" המניח את הדעת לאיחור. במסגרת זאת, יש להביא בחשבון מספר שיקולים, כאשר המרכזיים שבהם הם הסיבה לאיחור וסיכויי הערעור לגופו (בש"פ 8197/13 אמסלם נ' מדינת ישראל (8.1.2014)); בש"פ 660/16 פלוני נ' מדינת ישראל (31.1.2016)). כן יילקחו בחשבון שיקולים נוספים, וביניהם משך האיחור בהגשת הערעור; האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך; וחשיבות הזכויות העלולות להיפגע מאי מתן הארכה. שיקולים אלה נבחנו כולם בהחלטתו של בית המשפט, כמפורט לעיל.

ראוי להזכיר כי מלכתחילה נקט בית המשפט לתעבורה בגישה מקלה עם המערער כאשר נמנע, באופן חריג, מלהרשיעו בדיון למרות העבירות החמורות שביצע. גם ככל שאכן נפלה "טעות" בגזר הדין, כנטען, בכך שהושתו עליו עונשי פסילה המונעים את הסמכתו כקצין בטיחות בדרכים, אין ספק כי האשם לכך מונח לפתחו של המערער, אשר היה גם מיוצג לכל אורך ההליכים.

12. אשר על כן הערעור נדחה.



ניתן היום, י"א באלול התש"ף (31.8.2020).

ש ו פ ט
